

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 254/2018
27.02.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Мирослава Манасијевића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Врању Кв 497/17 од 17.11.2017. године и Вишег суда у Врању Кж1 152/17 од 27.12.2017. године, у седници већа одржаној дана 27.02.2018. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Основног суда у Врању Кв 497/17 од 17.11.2017. године и Вишег суда у Врању Кж1 152/17 од 27.12.2017. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Врању Кв 497/17 од 17.11.2017. године продужен је притвор према окривљеном АА, због продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одређен решењем судије за претходни поступак тог суда Кпп 61/17 од 20.10.2017. године који му се рачуна од дана лишења слободe - 19.10.2017. године од 09.00 сати, из разлога предвиђених одредбом члана 211. став 1. тачка 3) ЗКП, који по предметном решењу може трајати најдуже до 17.12.2017. године до 09.00 часова.

Решењем Вишег суда у Врању Кж1 152/17 од 27.12.2017. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА изјављена против решења Основног суда у Врању Кв 497/17 од 17.11.2017. године.

Против наведених правноснажних решења на основу члана 482. и члана 483. став 1. и 3. ЗКП, бранилац окривљеног АА, адвокат Мирослав Манасијевић поднео је захтев за заштиту законитости због повреда одредаба члана 438. став 2. тачка 1), тачка 2) и 3) ЗКП у вези са чланом 211. и чланом 213. став 2. ЗКП, све у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев те да побијана решења укине и предмет врати првостепену суду на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Надаље, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, је прописано због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на битну повреду одредбе кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. Одбрана налази: да суд не наводи ни један конкретан доказ за постојање конкретне опасности да ће окривљени поновити или довршити кривично дело; да првостепено веће није дало дубље правно образложење нити довољне разлоге у погледу чињенице и околности које су од значаја када је у питању мера притвора; да је суд у обавези да посебно образложи основ за продужење притвора, а не само да се просто нумерички позове на одредбу члана 211. ЗКП; да разлочи првостепеног суда који се односе на опасност да ће окривљени поновити кривично дело не стоје као оправдани, јер сама обележја кривичног дела не могу бити разлог за притвор, као ни околност да је окривљени раније осуђиван ...

Како се поднетим захтевом, као што је то напред наведено, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која представља законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, али се у образложењу не наводи на којим се то конкретним доказима, на којима се по одредбама ЗКП не могу заснивати судске одлуке, заснивају побијане правноснажне одлуке, а Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан изнетим разлозима, делом и правцем побијања, у смислу члана 489. став 1. ЗКП, поднети захтев је оцењен као недозвољен.

Такође, поднетим захтевом за заштиту законитости се указује и на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и тачка 3) ЗКП но како исте не представљају законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, то је захтев и у овом делу одбачен као недозвољен.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**